

Autors: Joaquim Aloy i Bosch, Jordi Basiana i Obradors i Pere Gasol i Pujol. Col-laborador: Ramon Fons i Vilardell

logat Relació de viatgers que en viaguts el dia 26-7-36		
RELACION DE LOS VIAJEROS QUE HAN SALIDO EL DIA 26-7-36		
Jose Casanova Arro	Barcelona	Angel Aragó
Jose Amella	"	Jose Torres
Juan Bressaire	"	Jaime Costa
Iaido Morros	"	Antonio Gelgs
Iaido Morros	"	Maria Torres
Soledad Goto	Subdeill	Jose Calluelas
Tomas Monistrol	Barcelona	Paulino Garcia
Lucia March	"	Catalina Garcia
Antonio Torquella	"	Aurora Garcia
Francisco Cinea	"	Antonio Obieta
Francisco Riba	"	Ramon Galacall
Teresa Aguilar	"	Pedro Vimbres
Antonia Velilla	"	Salvador Carmona
Miguel Boncomba	"	Rafael Sabaté
Valentin Solerens	Sabadell	Enrique Querol
Candela Roca	"	Modesto Casas
Ramona Viguera	"	Jose Sol
Trinidad Pinto	"	Honorato Galma
Inis Brau	Olesa	Francisco Galvia
Mariano Llado	Barcelona	Willemo Suvia
Jose Solerencs	Sardana	Manolo Martinez
Francisco Ribas	Barcelona	Pedro Ribes
Juan Garcia	"	Federico Sanchez
Salvador Ruiz	San Vicente	Julian Moreno
Ramon Deix	Olesa	Jose Santate
Juan Riera	Barcelona	Francisco Varell
Luis Codina	"	Miguel Rubialta
Antonio Burges	Barcelona	Antonio Rubialta
Mercedes Sastre	"	Luis Suarez
Rosa Serravases	"	Augustin Jorda
Jose Soler	"	Alfonso Obradors
Jose Nevei	"	Teodoro del Pozo
Jose Solex	"	Carmen Ormona
Eduardo Masfons	"	Isidor Forte
Angel Hernandez	"	Ramon Zubregas
Luis Ros	"	Carlos Zubregas
Manuel Sana	"	Jose Castell
Arturo Querol	"	Florencio Clitau
Juan Vadell	"	Pilar Arderiu
Vicente Sastre	"	Pedro Jimenez
Vicente Carrion	"	Mercedes Jimeno
Francisco Padilla	"	Eduardo Margades
Luis Caballe	"	Dolores Pujol
Jose Muñoz	"	Modesto Llinares
Vicente Muñoz	"	Juan Playa
Juan Muñoz	"	Benet Borela
Mercedes Ferradera	"	José Sabater
Mercedes Cunillas	"	Jose Sabro
Francisco Rial	"	Juan Sibert
Mario Estebe	"	Valdiri Portillo
Garmen Albert	"	Carles Vilaseca
Ramon Gatell	"	
Angl Pidamón	"	

•76

ELS VIATGERS, CONTROLATS.

El document adjunt, trobat a l'Arxiu de Salamanca, és una relació dels viatgers que utilitzaren el ferrocarril de Manresa a Barcelona el dia 26 de juliol del 1936. Eren els primers dies de guerra i revolució i es tractava de controlar el trànsit de viatgers, que havien d'anar convenientment acreditats i documentats. Es volia evitar que qualsevol sospitos de ser contrarevolucionari (per exemple, un capellà, un propietari o una persona significada políticament com a dretana) pogués fer-se escapar tot amagant la seva identitat real.

Relació de viatgers que en viaguts el dia 26-7-36		
Amadra Vila	Barcelona	Tarrasa
Jose Simon	"	Monistrol
Jose Turco	"	"
Iola Blasque	"	Barcelona
Lola Vila	"	"
Mose Almira	"	San Vicente
Antonio Manchaz	"	Barcelona
Avaristo Daturre	"	"
Jaime Reñe	"	"
Pernando Alpert	"	Sabadell
Salvador Barenguer	"	Barcelona
Enuncio Jo	"	"
Antonio Forner	"	Tarrasa
Gabriel Masa	"	San Vicente
Iaido Charters	"	Barcelona
James Vile	"	"
Jose Hernandez	"	"
Miguel Cano	"	Tarrasa
Trullas Vila	"	Barcelona
Antonio Gallu	"	"
Esteban Marti	"	"
Vicent Salaberruda	"	"
Francisco Puyyo	"	"
Cleris Puayo	"	"
Ans Dorpi	"	"
Domenec Vilardo	"	"
Juan Bentalla	"	"
Ramon Viladomat	"	"
Antonio Illescas	"	"
Luis Toca	"	"
Enrique Calbellas	"	Tarrasa
Pinel Colon	"	Barcelona
Jaime Vilais	"	"
Pedro Hertrito	"	"
Juana Oms	"	"
Rosa Oms	"	"
Rosa Cirera	"	"
Pedro Herrero	"	"
Juan Herrero	"	"
Rosa Vall	"	"
Domingo Ribas	"	"
Vicente Vilaseca	"	"
Francisco Vilas	"	"
Antonio Rotioli	"	"
Mauricio Rocas	"	Barcelona
Juan Prat	"	"
Pedro Bellina	"	"
Bernardino Martorell	"	"
Juia Bacardit	"	"
Cristobal Ghilo	"	"

PAPERS DE LA REPÚBLICA EN TEMPS DE GUERRA (1936-1939)

La repressió republicana

A Catalunya, el fracàs del cop d'estat militar i l'esclat de la situació revolucionària consegüent va comportar una violenta repressió que va afectar els sectors polítics i socials etiquetats com a enemics de la República. Al llarg de tot el conflicte, però sobretot durant els tres primers mesos, hi va haver nombrosos assassinats de persones considerades contràries al nou règim revolucionari (eclesiàstics, propietaris, persones d'ideologia dretana, dirigents empresarials...). Segons els historiadors Josep M. Solé i Sabaté i Joan Villaroya, 8.360 persones van ser assassinades a Catalunya durant el període 1936-39, víctimes d'aquesta sagnant repressió. A conseqüència d'aquests fets molts ciutadans catalans hagueren de marxar, bastants acabaren lluitant en el bàndol franquista.

Ben aviat també començaren els assalts a les esglésies, algunes de les quals posteriorment foren derruïdes. A Manresa se n'enderrocaren set, entre les quals algunes del segle XIV.

La Generalitat, superada pels esdeveniments revolucionaris, va

intentar salvar el màxim nombre de persones amenaçades de mort (eclesiàstics, empresaris, membres i simpatitzants de partits polítics dretans...) i tots els edificis religiosos que va poder, alguns de gran valor artístic (les catedrals de Barcelona, Girona i Tarragona, i els monestirs de Montserrat i Poblet). Tot i així, el govern català no va poder aturar la rauxa destructiva d'aquelles primeres setmanes de guerra.

De fet, el nombre de víctimes de la repressió i la violència en els dos bàndols, així com la xifra de morts provocats pel mateix enfrontament bèl·lic, és una de les qüestions més controvertides de la guerra civil arreu de l'estat. Dificilment se'n podran saber mai les xifres exactes. Segons els darrers estudis de caràcter local o regional, la persecució a la rereguarda podria haver provocat unes 150.000 víctimes a tot Espanya, de les quals unes 50.000 a la zona republicana i 100.000 a la zona franquista. A aquesta xifra caldria afegir-hi les més de 35.000 víctimes de la repressió practicada pel bàndol franquista en la immediata postguerra.

MANRESA: 158 ASSASSINATS

A Manresa foren 158 les persones, relacionades amb la ciutat, assassinades durant la guerra en el cantó republicà, tot comptant-hi els manresans (d'origen i/o residents) que foren morts tant al mateix terme municipal com en altres indrets, i les persones de fora assassinades al terme de la capital del Bages. El 74 % d'aquestes morts ocorregueren durant els primers dos mesos i mig de l'inici de la guerra. Les execucions continuaren, si bé d'una manera molt menys intensa, fins a mitjan 1937 i, a les darreries de la guerra, durant la retirada de les tropes republicanes, s'observa una certa revifalla. Com també passà en molts altres llocs de Catalunya, els assassinats es concentraren sobretot entre els religiosos, que representen més del 30 % de víctimes. Pel que fa a la militància política que ens consta dels qui foren assassinats, el militants més represaliats foren els de l'Acció Popular Catalana (CEDA).

Premsa manresana a Salamanca

A l'hemeroteca de l'Arxiu de Salamanca es conserven exemplars de tres publicacions manresanes confiscades.

Són les següents:

- El diari El Dia. Diari Republicà d'Esquerra. N'hi ha un sol exemplar, el del 25 de juliol del 1933.
- El setmanari Trabajo. Órgano de la Federación Intercomarcal del Cardoner y Alto Llobregat. CNT-AIT. N'hi ha 4 exemplars: els corresponents al 29 de juny, 3 de juliol, 25 de setembre i 9 d'octubre del 1937.
- El diari UGT. Diari dels Sindicats de Manresa i Comarca. També n'hi ha 5 exemplars: les edicions del dia 31 de gener, 3 de març, 9 de març, 10 de març i 5 d'abril del 1938.

En aquesta pàgina reproduim una portada de cadascun dels tres diaris manresans confiscats.

PROPER CAPÍTOL: La presó de Manresa. Publicarem documents sobre la presó de Manresa, on veurem que hi havia alguns detinguts força coneguts. També coneixerem l'intent de treure de la presó un conegut impressor manresà.

